

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendők.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ajánlköázásoknál eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fl. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

V. évfolyam.

Szászsebes, 1900. október 30.

5. szám.

Alapszabályaink módosítása.

(Folytatás és vége.)

Ugyancsak meg kell szorítanunk az özvegyek nyugdíjazását és a gyermeknevelési járulékok utalványozását az első öt esztendőben, utóbbiakat pedig még legalább egyelőre le is szállítani ha nem is egészen arra az összegre, melyet az államkincstár nyújt alkalmazottjai gyermekeinek, de mindehsetre legkevesebb 40 koronára, még így is többet nyujtván egyesületünk, mint maga az államkincstár, adván ez 36 koronát, de csak ott, hol az özvegynek legalább három gyermeke van és a gyermeknevelési járulékok meg nem haladhatván azt az utolsó összeget, a melyet az árvák édes atyja legutoljára huzott készpénz fizetése fejében, míg a mi egyesületünk tekintet nélkül a gyermekek számára, tehát már egy gyermeknél is szándékozik a gyermeknevelési járulékot kifizetni.

Ilyen megszorításokra, mint a milyenek cikkünk folyamán tárgyalva lettek, most egyelőre, legalább az első öt év lefolyása alatt mulhatlanul szükségünk van, mert — mint azt ismételten jeleztük — első és fő feladatunkat kell hogy képezze minél előbb oly tekintélyes tőkét gyűjteni, melynek kamatai és a folyó bevételek majdan elegendők legyenek nem csak a bekövetkezendő nyugdíjak és egyéb kiadások

fedezésére, de magának a tőkének folytatólagos gyarapítására is.

Lássuk már most, ezek szerint szervezve egyesületünket, milyen lesz annak hozzávetőleges képe az első öt év befejeztével?

Inkább kevesebb mint több, tehát kerek számban 2000 tagot véve alapul, mi utóvégre elég csekély szám, ha tekintetbe vesszük kivált az olyan kartársak nagy számát, kik szolgálatukból kifolyólag semmiféle nyugdíjjal ellátva nincsenek, mutatkoznék a tagsági díjakból befolyó évi bevételül 40.000 korona, mivel szemben állának a kiadások, és pedig: elnöki tiszteletdíj, pénztárnok és könyvvivő fizetése, helyiség bérlete, temetkezési járulékok, postadíjak, más különféle apróságok, melyek összegét — inkább többet, mint kevesebbet számítja ha átlag évi 10.000 koronára tesszük, az első öt év végén mégis mintegy 160.000 korona tiszta tőkét mutathatnánk fel.

A tőkének ilyen felszaporodása mellett már annak kamatai fejében bevenne az egyesület legkevesebb 6000 koronát, tehát olyan összeget, mely már harmincz szolgálatképtelenné lett kartársnak öt évi tagság után való nyugdíjazását megbirná, ezen felül pedig megmaradnának még mindig a tagsági díjakból származó bevételek, úgy hogy ha már az első öt év lefolyása után 60 tagunknak kellene is nyugdíjat fizetni, még mindig maradna 16—20 ezer koronányi fölöslegünk a tőke gyarapítására.

Mint már ismételten említettük, számi-

tásunkat mindig úgy kell megtennünk, hogy a bevételeket minél alacsonyabbr, e a kiadásokat pedig minél magosabbra vegyük, mert csak így jöhetünk abba a kellemes helyzetba, hogy reményeink várakozáson túl menjenek teljese-
sedésbe.

Igy a fentebb, bevételeknél nem vettük számításba sem az alapító, sem pedig a pártoló tagok által teljesítendő fizetéseket, sem nem számítottunk más bevételekre, mint a milyenek lennének az ökénytes adományok, mulatságok tisztajövedelmei stb.

Már pedig nem szabad feltételeznünk, hogy ilyen bevételeink nem lesznek, mert hiszen biztosra vehetjük, hogy a nagyobb erdőbirtokosok közt alig lesz olyan, ki ha nem előbb, hát utóbb alapító tagjaink sorába ne lépne, vagy pedig egyletünket évről-évre bizonyos adománnyal ne támogatná. Ott vannak azután a községek és közbirtokosságok, melyek alkalmazottjaiknak semmiféle nyugdíjat nem adván, ha a mi egyesületünk ezt a terhet mintegy helyettük a maga vállaira veszi, méltán elvárhatja tőlük a támogatást, melyet különben aligha is fognak megtagadni.

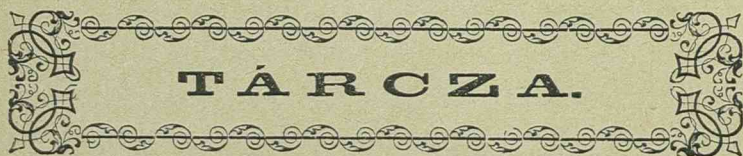
Ott vannak továbbá az egyletünk javát szem előtt tartó férfiak, kik szinte készséggel fognak pártoló tagokul belépni. hogy a csekély 4 korona évi díjjal jótékony céljainkat előmozdítsák. A tagok buzgóságától fog különben függni a pártoló tagok száma is, mert azoknak lesz a hivatása ilyeneket saját környékükön toborozni.

Ha csak minden egyes tag egy pártoló tagot szerez, ez az alapul vett 2000 tag mellett már 8000 koronányi évi bevételnek felelne meg a pártoló tagok járulékaik után.

Végül hátra lennének még az egyesületünk javára rendezendő mulatságok és estélyek, melyek hogy nagy mértékben lesznek hivatva az egylet jövedelmét gyarapítani, arra elég biztosítékul szolgál ama pár mulatság, melyet egy pár hatóság altisztjei saját egyletük javára rendeztek s melyek — mint az lapunkban is néhányszor közölve lett — fényes tiszta jövedelemmel zárultak. Hazánk népében hála Istennek meg van az áldozat készség, de meg van a mulatozás vágya és a jó kedv is, ha tehát majdan ezt a kettőt összhangba hozzuk, biztosak lehetünk a kedvező eredményben.

Egyébként — mint már említettük — ezeket a megszorításokat mind csak egyelőre s feltételekhez kötve tesszük, alapszabályainkban pedig fenntartjuk magunknak azt a jogot, hogy majdan idővel, ha egyesületünk felvirágzik és azt vagyoni helyzete meg fogja engedni, annak jótéteményeit lehetőleg kiterjesszük és minden téren minél nagyobb jótékonytságot gyakoroljunk.

Nekünk most első és legfőbb feladatunk oda törekedni, hogy egyesületünket biztos alapokra fektetve megalakítsuk s hogy minden lehető módon igazoljuk annak életképességét; azt, hogy munkálkodásunk megérdemli mindeneknek pártfogását és támogatását, majd az

A Vadorzó.

Vadászembereknek talán fölösleges is mondanom, mert hiszen mindnyájuk előtt ismeretes, hogy egy társas vadásatról hazatérőben minden egyes vadásznak van valami mondani valója, már a szerint, ahogy egyiknek vagy másiknak a szerencse kedvezett, vagy pedig „pech“-je volt.

Ilyenkor nincs vége — hossza a disputának; mindenki más — más nézetten van s itt hagzik el a legtöbb dicsekedés vagy menetegetődzés.

Az elbeszélő minden áron kiszínezni igyekszik az esetét s ebbeli igyekeztében nem retten vissza még a legnagyobb föllentésektől sem, kivált akkor, ha valamely ügyetlenséget kell takargatnia.

Éppen ilyen csávából igyekszik kimenekülni a vadászatról haza térő társaság egyik ifju tagja, Sütő Lajos segédjegyző, ki minden áron okát akarja adni annak, hogy miért nem találta el a tehenet. A kifogások egész özönét zúditja rá. a mint következnek:

- A „stand“ nem volt jó.
- Éppen csak egy pillanatra láttam.
- A nap szembe sütött.
- A kutyák csaholása másfelé terelte figyelmemet.
- Hirtelen kapásból kellett lőnom.
- Meg is lőttem, azt mindenki elhiheti; láttam,

hogy lerogyott első lábaira s nehezen kapaszkodott fel, le is szúrhattam volna, ha oda futok, csak az a bolond tilalom ne volna, hogy az állást nem szabad elhagyni; mintha azon az ember nem vigyázhatna magára, ha az állását elhagyja. Így azonban bánatos szívvel kellett néznom utána, mint tünik el a sűrűségben.

Szóval ő nem volt hibás, nekünk pedig ezt ennyi érvelésre utoljára is el kellett hinnünk.

A helyszínén való kutatás ugyan nem erősítette

életbe léptetés után kellend megmutatnunk az által, hogy ügyünkért valamennyien nem csak szóval, de tettel is sikra tudunk szólni s hogy képesek vagyunk annak az egyletnek fokozatos fejlesztésére és felvirágoztatására, is melyet olyan nehéz küzdelemmel és olyan hosszú várakozás után tudtunk csak életre kelteni.

Az, hogy egyesületünk gyümölcseit csak valamivel később fogjuk élvezhetni, ne aggaszson senkil sem, mert tudnivaló dolog, hogy az idő előtt megérett gyümölcs vajmi keveset ér s csak arra való, hogy megrontsa az emberek gyomrát, de annál édesebb és annál üdítőbb az olyan gyümölcs, melynek teljes megérését nehezen bár, de végre mégis idejére kivártuk.

Csak Isten segedelme legyen velünk s mi se hagyjuk el magunkat, akkor örömmel fogunk tekinteni hátra és reménnyel előre.

A pajódoknak szénkéneggel való irtásáról.

írta: Hangay Géza, m. kir. erdőtanácsos.
(az „Erdészeti Lapok“ után.)

A cserebogár pajódjainak szénkéneggel való irtása czéljából a zalaegerszegi 14⁰⁰ kat. hold területtel bíró állami csemete-kertben már 1896, 1897 (a rajzás évében) és 1898. évben tettem kísérleteket. A zalaegerszegi állami csemetekert talaja — eltekintve egyes kötött agyagos részekről — általában véve homokos agyag, mely 1896 év előtt mezőgazdasági művelés alatt állott.

Az 1896. évben a pajódok teljesen kifejlődött állapotban nagy pusztítást vittek végbe s a csemetéknek legalább 50%-át tönkre tették.

A szénkéneg június 3-án érkezvén meg, akkor már a teljesen kifejlődött pajódok egészen a talaj felszínén élőködtek s így a szénkénegezést, akarva — nem akarva, a cserebogár-pajódoknak szénkéneggel való irtásánál követendő eljárásról szóló s később 1897. évi augusztus hóban 43,274. szám alatt kiadott utasítás 6. pontja értelmében, akkor teljesítettem, a mikor a pajódok a föld felszínén tartózkodtak.

A szénkénegből — különböző faju csemetékkel telepített területekre — 6—6 gr. belövással minden m²-re 24 grammot adtam, s daczára annak, hogy a szénkénegefecske szuronya által előidézett lyukakat azonnal jól és erősen betömettem, azt tapasztaltam, hogy eljárásomnak semmi eredménye sincsen. Az ásatásokból és vizsgálódásokból kiderült, hogy a pajódok teljesen épek maradtak.

Bővebb tapasztalatok szerzése végett a pajódokat kiásattam és a nélkül, hogy rájuk a külső levegő hatása kártékony befolyással birhatott volna, azokat rögtön — földestül — egy közli frissen ásott, laza alappal és oldalakkal bíró 25—30 cm. mély gödörbe tettem s földdel betakartatván őket, a gödröske tetején levő földet, tenyérrel meglehetősen jól benyomattam oly czélból, hogy az által a befecskenendezendő szénkéneg-gázok könnyen el ne illan hassanak.

Az így elkészített, terjedelmére nézve alig 0.25 m² térfogatu gödröske körül 80 gramm szénkéneget fecskendeztettem be, mindazonáltal a pajódok teljesen frissen, jóegészségben maradtak nemcsak az nap, hanem még másnap is.

Ezen sikertelen kísérletből azt a következtetést vontam le, hogy:

1. a pajódok teljesen kifejlődött állapotukban így elkészve, vagyis midőn azok már a talaj felszínén

meg állításait, mert a sebesülés jelét a tiszta fényes havon meg kellett volna látni, a következő nap azonban fényesen igazolta állításának azt a részét, hogy a lövés talált, mert lelőttünk egy beteg tehenet, melynek első lába csuklóban volt a csülke fölött átlóve, de egyuttal meggyőződünk arról is, hogy bizon ő kelme a hajtás alatt elhagyta állását s jóval a nyiladék mögött fekvő helyzetből lőtt a szarvastehenre.

Tehát mint mondtam mindenféle csipős élcelődések és megjegyzések közt ballagtunk le az útra, melytől alig 300 lépésnyire volt az erdei vadászház.

Az ilyen vadászatok után ritkaságszámba megy ugyan a dús lakoma, de a mi szeretett főerdészünk mindig kitesz magáért s páratlan vendégszeretettel és jó estebéddel várja az elcsigázott vadásztokat.

Most is rotyog már a bográcsban a szép piros halászlé s inyet ingerlő szaga összevegyül a tepsiben sült malacz szagával. A tüzhely körül ott forgolódik egy kaczkias falusi menyecske, a hamis zuzája Julis (a hány Julist ösmeretem, mind hamis volt biz! az)

(gonosz mosolylyal fogadja most is az érkezőket, de hogy mosolya kinek szól, azt nem lehet tudni. Nyilván Sütő barátunknak, ki a hidegtől meggémberedett lábaival igyekszik hozzáférközni, szemei csak úgy szikráznak a vágytól, de legnagyobb bosszuságára nem bír szóhoz jutni, mert hol a füleit morzsolgatja dermedt kezeivel, hol pedig összezsucorított ajkain át igyekszik egy kis meleget fújni körmei hegyére. Olyan furesán viselkedik, hogy főerdészünk is elveszti szokott komolyságát s nem tud elnyomni egy kárörvendő mosolyt.

Végre nagynehezen becsoszogtunk a nagy terembe, melynek hatalmas kályhája csak úgy ontja magából az éltető meleget.

Csakhamar előkerült a sziv és gyomorerősítő s keringett a pohár, melyet vlsszautasítani egyikünknek sem jutott eszébe.

A tagok dermedtsége lassankint kienged, az arcnak hidegtől szederjessé vált bőre kisimul, az átfázott kezekből és lábakból kiáll a fájás, A test még fáradt

tartózkodnak, szénkéneggel ki nem pusztíthatók, mert a szénkénegből fejlődő gázok hatása a talaj felszínén semmi, miután a párolgó szénkéneg a levegő behatása folytán a legfelső talajrétegben oly annyira megritkul, hogy az a pajódokra nézve káros nem lehet; ebből kifolyólag

2. a pajódok pusztítása céljából a szénkénegezést ősszel vagy kora tavasszal akkor kell eszközölni, a midőn a próba-átadásokból kiderül az, hogy, a pajódok a talajban a szénkéneg-fecskendő szuronyának 25—30 cm.-nyi mélységében tartózkodnak, mert a szénkénegből kiáradó gázok a mélyebb talajrétegben a levegő behatásának nincsenek annyira kitéve, ott azok a talajban töményebb állapotban, hosszabb időn át megmaradnak, — és végre

3. a pajódokat sokkal célszerűbb a rajzás évében a kikelés utáni őszön és a rajzásra következő év tavaszán apró, zsenge korukban, nem pedig teljesen kifejlődött állapotukban szénkéneggel pusztítani, a midőn azok a földben 25—30 cm. mélyen tartózkodnak, mert kétségtelen az, hogy az apróbb pajódok könnyebben pusztulnak el, mint a 2—3 évesek,

Az 1897 évben a cserebogár tömegesen rajzott e vidéken, úgy hogy az erdőket lombozatuktól egészen megfosztotta.

A cserebogár-pajódoknak szénkéneggel való irtásánál követendő eljárásról szóló utasítás 5. pontja szerint „a cserebogár-rajzás évében várható a szénkénegezéstől a legkisebb sikor, azért a szénkénegezés rajzás évében mellőzendő;“ a 6. pont szerint pedig „a cserebogár-rajzást követő második és harmadik évében a szénkénegezés tavasztól kezdve csak is őszig alkalmazandó, vagy is csak azon időben, a mikor a cserebogár-pajódok a föld felsőbb rétegében tartózkodnak a miről próbaásással kell meggyőződni.“ Ebből látható, hogy ez az utasítás az 1896. évben szerzett tapasztalataimmal homlokegyenest ellenkező, mivel

ugyan, olyan, mint ha megverve lenne, de mégis bizonyos kéjes érzés járja át. A szó még lustán indul, a gondolat is nehezen kap még lábra, ezeeknek a megindítására még több szükséges. No de megjön az is,

Csakhamar kitárul az ajtó s az azon előbuvó bográcsot megelőzi a halpaprikás kellemes illata. Egy markos legény emeli a hatalmas edényt, nem való az gyöngé asszonykézbe.

Elhal most a szó s felváltja a kanalak vidám hangu csörömpölése. Nem is jó hal mellett sokat beszélni, mert könnyen szálla akad az ember torkán. Miután pedig ismeretes dolog, hogy a halnak csak élve eleme a víz, míg holtá után a bort kedveli, a poharak is szaporán telnek és ürülnek s mire előkerül a malaczepecsenye, már megoldódnak a nyelvek s megindul a szónak áradata.

Mint mindig, úgy most is a szóvivő szerepét Lajos barátunk veszi át s csak ritkán juttat mást is szóhoz. Az asztalfőn ülő főerdész olyan komoly ábrázattal hallgatja a zürzavaros beszédeket, mintha egy-

azonbaa a fenti következtetéseimből kifolyólag, az 1897. évi rajzás évében ősszel eszközölni szénkénegezéssel — a pajódok irtására nézve — sikert véltem elérni, azt a pajódok tartózkodási helyének többszöri próbaátadások által való megfigyelése után november hó közepén eszközöltem.

Előrebocsátom, hogy az 1897. évben a károsítás abban nyilvánult, hogy az igen szépen kikelt és fejlődött csemeték már augusztus hó elején növekvésükben hátra maradtak, sárgulni kezdtek s különösen a gyenge erdei fenyő egy része kiveszett. Minthogy az apró pajódok egészen a föld felületén tartózkodtak s ennél fogva — véleményem szerint — a szénkénegezés rájuk hatással nem birhatott volna, avval várni kellett addig, míg azok a szénkéneg fecskendő szuronyának hosszáig, vagyis 25—30 cm. mélyre a földbe huzódtak.

Ez az időpont november hó közepén állván be, a szénkénegezést november hó 16-án kezdettem meg s 29-ig folytattam.

A 400 □ öles táblák a fenyőfélék tenyésztésének céljából egy méter széles ágyakra vannak beosztva, mindegyiknek hossza 10 öl. Az ágyak között 50 cm. a táblák között 1 m. széles utak vannak; a lomblevelű fák csemetéinek termelésére szánt táblák nincsenek ágyásokra beosztva. A fenyőféléknél az ágyásokban a vetősorok — a könnyebb hozzáférhetés céljából — nem hosszában, hanem keresztben, és egymástól 25 cm. távolságra vannak. Megjegyzendő még az is, hogy a szénkénegezés előtt néhány héttel a talaj fellazítása szünetelt,

A szénkéneggel való belövéseket 8—9 gr. tehát m² ként 32 gr. adagolással egymástól egy méter távolságra alkalmaztam, s a belövések a fenyőféléknél a vető ágyaknak fenti beosztása mellett váltakozva hol az ágy mindkét szélén, hol annak közepén, a lomblevelű csemeték tenyésztésére használt területeken

házi gyűlésen elnökölni, csak akkor szól néha közbe, ha valaki nagyon el találja vetni a sulykot, vagy ha megakad elbeszélésének fonala s mint aki nem jól tanulta meg a leczkét, a folytatás helyett azt hajtogatja: „ejnye, teringettét! hogy is volt csak? , . no!“ Az öreg úr olyankor gonoszokos mosolylyal adja szájába a hazugság folytatását az akadozónak, mire természetesen az egész társaság hangos kacajra fakad.

A mind mondtam már, a segédjegyző vitte a szót s azt a vadorzókra terelve, nagy hányivetiséggel magyarázta, hogy gyáva népség az egy szálíg, csak olyan, akár a cigány, szemtelen és tolvaj — egyéb semmi. Csak rájuk kell ijeszteni s eszük nélkül elinalnak. Annyira vitte a tüzes elbeszélő, hogy előadása hevében a maga saját „eseteit“ — a melyekben természetesen a vadorzók mind „elinaltak“ — kezdte elősorolni s mi hallgattuk valamennyien, még a komoly főerdész is elejével néma áhitattal, de midőn már a hősködés magas hullámokat kezdett hányni, az öreg ur nem állhatta tovább szó nélkül, hanem olyat

pedig az egymától 50—50 cm. távolságban lévő barázdák minden 2-ik sorába jutottak.

A szénkénege-fecskendőt kezelő egyén után két munkást állítottam fel oly czélból, hogy azok a lyukakat az e czélra készített hegyesebb és tompább karó segítségével azonnal jól betömjék.

Az szénkénegez ésídejében jó száraz, reggelenként fagyos időjárás volt s azt tapasztaltam, hogy közvetlenül a szénkénegezés után a talajból a földi giliszták, pókok, tücskök mind kijöttek s a vakondok a területről eltávoztak.

Az 1898. évben az irtási kísérleteket az 1897. évihez hasonló módon és mértékben kora tavasszal, vagy is azon időben eszközöltem, a midőn a próbasátásokból kiderült, hogy a pajódok a föld mélyéből 20—30 cm.-re felhúzódtak.

A pajódoknak fent említett módon és időben való irtása a legjobb sikerre vezetett; az 1898. évben a csemetekert — kivéve az alább említett és nem szénkénegezett területet — egészen ment volt a pajódok pusztításától. oly annyira, hogy az 1899. évben a szénkénegezést egészen szükségtelennek tartottam,

Hogy a szénkénegezés teljes sikerre vezetett és ennek folytán a szénkénegezés az 1899. évben tényleg szükségtelen volt, beigazolást nyert az által, hogy az 1898. és 1899. évben telepített csemeték sorai között a pajódok általi károsítás egyáltalán nem volt észlelhető.

A fenti kísérletek alapján közvetlenül szerzett tapasztalataimból kifolyólag tehát fenn kell tartanom azt a meggyőződésemet, hogy a pajódok szénkéneggel sikerrel csak a rajzás évében ősszel, és a rajzást követő év tavaszán akkor irthatók, a mikor a pajódok a földszíne alatt 20—30 cm. mélyen tartózkodnak.

Tapasztalataim szerint a szénkénegeknek, a csemeték növekvésére semmiféle károsbefolyása nincsen; továbbá: a cserebogarak petéiket leginkább azokba a táblákba rakják le, melyekben kétéves korukig fentartott csemeték

vannak tehát a szénkénegezést elsősorban és feltétlenül az ily táblákban kell fogatosítani.

Ennek igazolására felemlitem azt, hogy a csemetekert 1. és 2. számú tábláiban 1897-ben, tehát a rajzás évében kétéves, átlag 70—90 cm. magas, dus lombozatu szelid gesztenye-csemeték voltak, s hogy ezt a területet úgy az 1897. év őszén, valamint 1898. év tavaszán nem szénkénegeztettem meg. Ezt a területet és a szomszédos táblákat 1898. tavaszán tölgygyel vettem be. A tölgy szépen kikelt, jól fejlődött, de június hóban azt tapasztaltam, hogy az 1. és 2. számú táblák csemetéi növeksükben vissza maradnak, majd sárgulni kezdenek, s hogy a csemeték legnagyobb részének lombja lehull.

Ennek okát vizsgálván, azt tapasztaltam, hogy a csemeték 80 %-ának szivgyökerét a rendkívüli nagy mennyiségben jelenlévő kétéves pajódok elrágták, s hogy azok már a szomszédos táblákba is át vonulnak, úgy hogy a szomszédos táblák csemetéinek megvédése czéljából a megtámadott részt körülárkoltattam.

Hogy a szénkénegezés körül bővebb tapasztalatokat szerezzek, a pajódok által megtámadott, egymástól 50 cm. távolságu sorokban lévő csemeték talaját egy-egy lépés távolságban 8—8 gr. adagolással megszenkénegeztettem, miáltal minden 0.4—0.5 □ méter területre 32 gr. szénkénege jutott. A pajódok ennek daczára épségben maradtak, a csemetéket pedig megkapálni és meggyomláni szeptember hó közepe előtt nem lehetett, mert az elragott gyökérzetű csemeték oly gyengén állottak a földben, hogy azokat a teljes elpusztulás veszélye nélkül megingatni, megmozgatni nem lehetett;

A pajódok ez után a felverődött gyomok gyökerein élőködtek, a még mintegy 50 %-ben némi életképességgel bíró tölgy csemeték pedig oldalgyökereket fejlesztettek s miután azok annyira meggyökeresedtek, hogy a gyomok kiirtását kapálás által fogatosíthattam,

ütve izmos öklével az asztalra, hogy az üvegek és poharak mind tánczra perdültek, harsány hangon kiáltotta közbe:

— Menykö hiszi, de nem én! Vagy talán öcsém uram életében még színét sem látta a vadorzóknak!

— De már kikérem magamnak — mentegetődzött a megtámadott — a mit én.....

— Már akár kikéri, akár nem, az nekem mindegy, de olyan sületlen zöldségeket nekünk itt ne találjon fel. Mert a mint mondtam, ön eddig még árnyékát sem látta az igazi vadorzóknak, mert ha látta volna, nem beszélne róluk olyan hányivetiséggel.

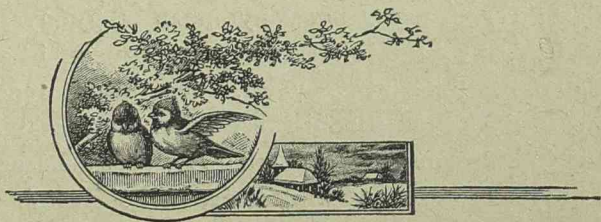
Sütő barátunk, kiben egyébként már a bevett bor is erősen kezdett dolgozni, egészen tűzbe jött ezekre a feddő szavakra s úgy verve a mellét, akár csak a nagy dobót, bizonyíthatni igyekezett az ő állításainak igazságát, utóvégre is a társaság több tagjának kellett öt lefogni a székére, de bár többé nem hadonászhatott, szája még sem állt meg addig, míg egy jó szélestenyérű vadásztárs azt orrával együtt le nem

tapasztotta s így nem tartotta, míg csak zakatoló vére le nem csillapodott.

— Nehogy pedig azt higgye, — kezdte ismét a főerdész — hogy én csak úgy a levegőbe beszélek és talán indokolatlan félelemből vagy gyávaságból tartom olyan nagyra a vadorzókat, elmondok egy esetet a saját hosszú gyakorlatomból, ha kíváncsiak azt meghallgatni, akkor azt hiszem tamáskodó Sütő barátunk is meg fogja változtatni véleményét.

— Halljuk! halljuk! — hangzott mindenfelől s mindenki tekintete feszült kíváncsisággal tapadt a főerdész férfias arczára.

(Folytatása követk.)

ezen művelet alkalmával a pajódokat is kiszedtettem és megsemmisítettem.

Óvatosságból a pajódok által oly annyira megtámadott két tábla tölgyvetés körül elterülő tölgyek soraiból is egynéhányat hasonló erős szénkénege adagokkal megfecskenedeztem, de ez az erős szénkénegezés a csemeték fejlődésére káros befolyással nem volt.

Kíváncs volt, hogy a pajódoknak hasonló módon való irtásával más tenne kísérleteket, részéről miután e vidéken most 1900 év tavaszán volt cserebogár rajzás, a szénkénegezést a fenti tapasztalatok alapján ez év őszén és a jövő év tavaszán fogom ismét eszközölni.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyugdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették.

Sor-sz.	Név	Lakhely	Megye
532.	Bárdai Gyula . .	Somogy-Endréd	Somogy
533.	Divéky József . .	Borsód-Harsány	Borsod
534.	Kukla Ignác . .	Nagy-Senkvicz	Pozsony
535.	Vranay István . .	Zsalubina	Zemplén
536.	Varga Gábor . .	Igazfalva	Krassó-Szörény
537.	Mihalko Jakab . .	Cserépfalu	Borsod
538.	Susan János . .	"	"
539.	Hangacsi János . .	"	"
540.	Ternik Lajos . .	"	"
541.	Korpás György . .	"	"
542.	Bodnár István . .	"	"
543.	Krajnik Mihály . .	Béles	Kolos

Hasznos tudnivalók

A sertésvész gyógyítása. Négy évvel ezelőtt, lapunk elődje, az „Erdőőr” című lapban egy ismeretlen szaktárstól rövid közlemény jelent meg, mely egyszerű orvosságot ajánlt a sertésvész ellen. (Az igazság kedvéért itt megjegyezzük, hogy az ismeretlen szaktárs maga a lapunk szerkesztője volt. A szerkesztő.) Éppen midőn azt a közleményt olvastam, három darab félhízott sertésem már annyira a végít járta, hogy a peczéréknek akartam átadni elhurcolás végett s így igazán kapóra jött a lapban foglalt tanács, mely szerint legcélszerűbb a beteg sertésnek 4—6 csepp tiszta 100 percentes karbolsavat beadni. Természetes, hogy nyomban a gyógyszerért futottam, hogy az ajánlott szert megvegyem, itt azonban akadályokba ütközött a vásár, mert orvosi rendelvény nélkül nem akarták kiadni s ezt is az orvos csak hosszas és nagy kérésre állította ki. A vevény kézhezvétele után nyomban vettem 20 krajczárért karbolsavat és siettem

haza, ekkor azonban már sertéseim alig mozogtak s végvonaglásban látszottak lenni. Miután nem volt kilátás arra, hogy az orvosságot ételben vagy italban maguktól bevegék, nem maradt más hátra, mint hogy azt kanállal beléjük erőszakoljam. S ime csodák csodája! az orvosság beadása után alig két órára sertéseim lábra álltak s a körülményekhez képest, nem csekély örömmre jóízűen kezdtek falni. Nem is lett azután bajuk s én vig disznótort csaphattam belőlük még abban az esztendőben. A tiszta karbolsav nem csak a már fellépett nyavalyánál bizonyul hasznosnak, hanem jó azt az egészséges disznóknak is hetenkint egyszer, vagy járványos időben kétszer is, és pedig darabonként 2—3 cseppet az ételben vagy italban elvegyítve beadni, mert ez ellenállóvá teszi őket minden ragályos nyavalyával szemben, míg a csekély adag, bár a karbolsav erős méreg, ártalmas semmi esetre sem lehet. Természetes, hogy a karbolsavat a házban szigorú őrizet alatt kell tartani, nehogy ahoz gyermek, vagy más be nem avatott hozzá férközhessen, mert ez könnyen nagy bajnak lehetne okozója.

Ezt az általam kipróbált és feltétlenül hasznosnak talált szert a legmelegebben ajánlhatom.

Répay Albert,
m. kir. erdőőr.

A kínai háboruszkodás még mindig tart, daczára annak, hogy papíron már hetek óta emlegetik a béketárgyalások megindítását. A kínai császár hajlandóságot mutat ugyan visszatérni fővárosába, Pekkingbe, de csak olyan feltétel alatt, ha az idegen csapatok kivonulnak onnan, a mibe ezek nem igen fognak beleegyezni. Oroszország máris hangoztatja, hogy az északon általa elfoglalt tartományokat meg fogja tartani. Ugy látszik, hogy a végeredmény mégis csak a menyei birodalom felosztása lesz.

A burok hősiess küzdelme még mindig tovább tart s ujabban több helyen nagyobb összeütközések voltak, melyek nyilvánvalóvá teszik, hogy a háboru még korán sem ért véget, mint a hogy azt az angolok hirdették, hanem még hosszú ideig eltarthat. Érdekes a dologban, hogy az angol fennhatóság alatt álló irek, kik teljes erejükben gyűlölik az őket leigázó angolokat, emlékiratot fognak átnyújtani Krügernek, a bur köztársaság elnökének, melyben erősen hangoztatják, hogy a hős bur nemzet leigázása csak időleges. Az emlékirat egy részét érdekességénél fogva itt közöljük, a mint következik:

Nagyrabecsült férfi! Önnek Hollandiában való megjelenése megadja az alkalmat, hogy Európa épei nyilváníthassák azt a régen visszafojtott szimpátiát, melyet az ön

köztársasága iránt éreznek. A szimpátia főképp annak a szabadságért való hősiesség küzdelemnek szól, melyet önök a brutális támadás ellen folytattak. Ebben a rokonszenvenyilvánításban mi is részt akarunk venni, mi, akik olyan szerencsétlenek vagyunk, hogy szintén az angol kormány uralma alatt kell élnünk. Az a körülmény, hogy az új választás alkalmából 21 képviselővel szemben 82-re emelkedett az ir ellenzék száma, mely hadat üzent az önök ellen háborút viselő miniszteriumnak, bizonyítja, hogy az ir nép zöme önökkel érez.

Annál inkább is kifejezést kell adnunk ennek az érzésnek, mert sajnos, sok földünk az elnyomók zsoldosául szegődött.

Majd a bur győzelmeket írja le, továbbá azt a fokozódó érdeklődést, amelylyel a világ a bur szabadságharcot kísérte, azután így folytatja:

Anglia millió és millió szorgalmas lakosának sohasem lesz előnyére az, ha az ön köztársaságai időleges leigázásának büne nyomasztó hatással lesz a lelkére és a jövőben mint egy nemzeti szemrehányás lebeg majd folyton a szeme előtt. Egy és egy negyed század előtt Anglia egy másik köztársaság ellen viselt háborút és most az angol faj legjava elismeri, hogy úgy reá, mint a világra nézve üdvös volt, hogy Anglia legyőzöttet.

A csapatok főlénye és a segélyforrások, melyek a világ egyik leggazdagabb nemzetének rendelkezésére állnak, végre is győzedelmeskedtek önök felett.

Ez a nemzet a szegény, az önöké a dicsőség!

Ámbár jelenleg önök a legyőzöttek, az igazság mégis az önök oldalán van, önök az igazi győztesek és mint ilyenek fognak önök élni a történelem lapjain.

LEVELEZÉS.

Hont-Börzsöny 1900 október 22.

Tekintetes szerkesztő úr!

Szaktársaimmal még nem igen volt alkalmam értekezni mostani gyűlésünkről s bár eddig tamáskodtak is ügyünk sikerében, reményilem, hogy az elért eredmény után örömet fognak csatlakozni és zászlónk alá állani. Én a magam részéről a gyűlésen meg fogok jelenni s véleményemet ott élőszóval nyilvánítani.

Levelém írásának alkalmát megragadva, egy itt megesezt szomorú eseményről is hirt adok.

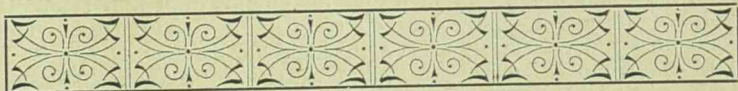
Egy itteni lakos, Müller András nagyon garázda életet élt s öreg atyját is sokszor véresre verte, sőt egyszer karját is eltörte. Most folyó hó 16-án azután betetőzte szomorú szereplését. Ezen a napon ugyanis ki akart rándulni a pincébe, de a kulcsot nem találta meg mert azt az atyja vagy elrejtette, vagy magával vitte. Erre kiment a szőlőbe, hol édes anyja, felesége és a sógornője szorgalmasan dolgoztak s ezektől dühösen kérdezte, hogy ki adta az öregnek a kulcsot? Ezt ugyan a felesége tette, de nem merte bevallani s a hosszas faggatásra utóvégre is az öreg asszony vállalta magára

a dolgot. A nyilván már ekkor is pityókos fiatal Müller erre féktelen haragra lobbant s kirántva egy szőlőkarót azt édes anyja mellébe döfte s midőn a szegény öreg asszony elesett, újból hátba szurta, majd a fejét is beverte. A szerencsétlen anya harmadnap sérüléseibe belehalt a gonosz fiut pedig a vámos-mikolai csendőrség letartóztatta s most a bíróság börtönében várja méltó büntetését. Ime egy szomorú példája az iszákosság káros és veszedelmes voltának!

A Budapesten való viszontlátásig üdvözlettel vagyok a szerkesztő urnak

igaz hive

Bajnok István.

Különfélék.

Helyreigazítás. Lapunk hordetési rovatában Katona Mihály hirdetésében eddig mint a Magyar Nemzeti Múzeum praeparatora szerepelt. Most az említett Múzeum igazgatósága 3143 sz. átíratában arról értesít, hogy a Múzeumnak ilyen nevű praeparatora nincs és hogy ezzel a címmel magát fel sem ruházhatja. Helyet adván a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatósága szíves figyelmeztetésének, a kérdéses hirdetményt megfelelően kiigazítottuk.

„Az állatok világa“. Brehm hatalmas művéből, amelynek magyar kiadása most indult meg, a második füzet is napvilágot látott. Ebben szintén a a majmok rendkívül érdekes életét festi a szerző azzal a bámulatos közvetlenséggel és azzal a mesteri leirással, amely a munkát az egész világon kedvelté tette. Ennek a második füzetnek a szövegét kilenc kitűnő rajz illusztrálja. Adva van még a füzethez egy fekete nyomatu műlap és egy színes nyomatu műmelléklet. Az állatok világa Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Budapest, váci-körút 78.) jelenik meg s minden könyvkereskedésben megkapható. Egy füzet 80 fillér. Tájékoztatót a kiadóhivatal ingyen és bérmentve készségesen küld.

Gyümölcsbefőzés mézben. A mézbe való befőzésnél a gyümölcsöt nem kell megfőzni, de csak is egészen friss, a fáról frissen szedett, megtörölt kifogástalan gyümölcsöt szabad használni, s a méz, melyet befőzésre használunk, mindig sötét legyen. Ha ez a két feltétel megvan, a gyümölcsöt üvegekbe kell önteni, rá a mézet, az üvegeket pedig légmentesen elzárni. Azután fagyapothba, vagy kendőkbe burkolva egymás mellé kis ládába állítjuk az üvegeket s a ládát fedővel elzárjuk. Egy-egy ládába csak egy fajta gyümölcsöt szabad tenni s ezek száraz helyre helyezendők el. A mézből a legfinomabb gyümölcsgelee lesz s a gyümölcsök kellő édességet nyernek.

Villamos fegyver. Pacinotti, a róla elnevezett elektro-mágneses gyűrű feltalálója, a napokban mutatja be az olasz elektrotechnikusok gyűlésén, Rómában legújabb találmányát, a villamos fegyvert, amely hangtalanul, roppant gyorsasággal, és óriási ballisztikus erővel szórja a golyót. Egyelőre még csak annyit árult el Pacinotti a fegyverről, hogy annak villamos erőből mozgatott szerkezete van. Természetesen olasz katonai körökben az új találmány óriási szenzációt okozott és

Viktor Emánuel király elrendelte, hogy neki is mutassák be a villamos szerkezetű fegyvert, amely, ha tényleg beváltja a hozzá fűzött reményeket: valóságs forradalmat idéz majd elő a modern fegyvertechnika terén,

Az adómentes kutya. Furcsa folyamodással fordult a flensburgi községtanácshoz egy tekintélyes géplakatos. Azt kéri, mentenék föl kutyáját a köteles adó alól, „mert a kutya lábmelegítőül szolgál anyósának, a ki tehetetlen és öreg.” Kérése támogatásul hiteles orvosi bizonyítványt is csatolt folyamodásához, mely szerint a nevezett anyósnak „csakugyan szüksége van egy kutyára lába melegítése végett”. A közsegtáncs határozatáról nincs eddig hírünk.

Szerkesztői üzenetek.

B. J. urnak. Az előfizetést és a dolgozatokat megkaptuk. Az utóbbiakat most, midőn az egylet dolgai után kell látnunk, nem nézhettük át, majd később ejtjük sorát. Versek elvöl nem közlünk, már csak azért sem, mert bár számos helyről kaptunk már, rendszeren olyanok voltak, hogy azoknál magunk jobbakat is tudnánk írni és még sem tesszük, mert megvalljuk az igazat, hogy a versírásban csak kontárok vagyunk, már pedig rossz versek írásával foglalkozni szinte van akkora bűn, mint például az apagyilkosság. **Bertalan Ferencz** urnak. N. Maros. 7 k. 35 f. beérkezett. **Sényi János** urnak. Mesztegnye. Kutyája bajáról nem nyilatkozhatunk, ezt csak kiváló szakember tehetné. Talán a Zoologiai Lapok szerkesztőségéhez fordulhatna, mely lap közelebbi címét hirdetési rovatunkból megtudhatja. **Bertóthy Zsigmond** urnak. Peresény. Az illető nem fizetett elő s így szíves felvilágosítására lapját beszüntettük. Köszönet!

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradsky Emil.

MEDVEBŐRT

50—70 koronig, szvarvas agancsokat
vásárol

Katona Mihály

praeparator.

Budapest. VIII. József körút 13.

Téli filcz (halina) csizmát

párját 8 korona 40 fillérért, tiszta gyapjuból készít

Bogdán Gyárfás

Kalaposmester

Baróthon (Háromszék megye).

Megrendeléseknél a láb hossza és a szár bősége közlendő. Megrendelések utánvét mellett gyorsan és pontosan teljesíttetnek. A csizmák kitűnő voltaért és jóságáért kezesség. 2—10

Kitűnő minőségű slavoniai

Tölgymakkot

nemkülönb mindenféle erdészeti magot ajánl a

MAGYAR MAGPERGETŐ GYÁR

Faragó Béla

Zala-Egerszegen.

Minden kiállításon kitüntette; legutóbb
Párisban ezüst éremmel.

BOR. 1—2 éves homoki ó-bor, 22 krtól 32 krig Uj-bor október 20-tól kezdve 16 frttól 24 frtig. **Szőlővessző.** Fajtiszta, kitűnően beérett 11 jeles csemege- és 11 borfajból. Sima vessző 2 és fél frttól felfelé. 2 éves gyökerez 12 frttól felfelé. 1—2

Nemes eperfa, 2—3—4—5 éves igen erős ojtva 30 krtól 60 krig. Csemete hat láb magasán Nagyban vételnél 10—50 százalék engedmény.

Birsojtvány. Rendkívül nagygyümölcsű 7 fajtára ültetik, mert rendkívül hamar és bármilyen talajban bőven terem. A szép növény 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 40 krig. Nagy vételnél olyan engedmény, mint az epernél.

Spanyol meggy Pándi v. Körösi megy. Gyümölcse rendkívül keresett, mert befőzésre legalkalmasabb, 2—3—4—5 éves fák darabja 15 krtól 50 krig. Nagy vételnél oly engedmény, mint az epernél.

Diófa, Könnyű törű, 2—3—4—5 éves fák ára 15 krtól 50 krig. Nagyobb vételnél 10—50 százalék engedmény.

Mindentéle nemes gyümölcsfa. Körte, alma, szilva, ősz és kajszinbarack, cseresznye, meggy, szelid gesztenye, lasponya, szomorú alma, szomorú eper magas és törpe alakban. Ár 15 krtól 50 krig. Nagyban vételnél tetemes engedmény.

Kiselejtezett ojtvány. 2—3—4—5 éves példányok ára 2 5, 7, 10, 15 kr 1000-re 5'85

Mindenféle vadoncz, 1000-re 5'85 frttól 19 frtig.

Akác, 1—2 éves, 1000-re 3'50 frtt. 12 frtig. Végtelen nagy készlet.

Sövénykészítésre gleditsea (lepényfa, Krisztus koronája), 1—2 éves, 1000 re 4 frttól 14 frtig.

Sövénykészítésre maclura aurentica 1000-re 5'85 forinttól 20 forintig.

Kerti eszköz, Horoló szőlőültető vas, kerti fűrés, olló, görbe szemző, valamint ojtókés, jelfa, ojtókenőcs igen olcsó áron és kitűnő anyagból.

Viszonteladók kerestetnek s ezek 20—30 százalék engedménnyel 6 heti, esetleg 4—6 havi hitelt is kapnak. Ár és névjegyzéket küld.

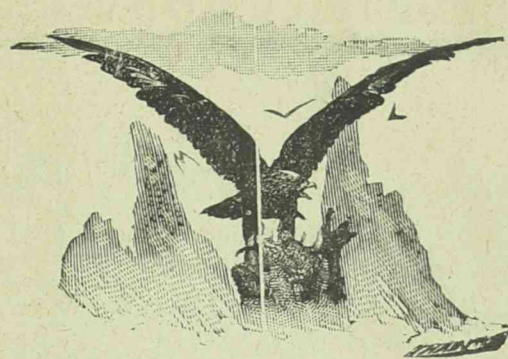
Unghváry László Czeglédrol.

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészetrel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság” előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

Dr. Lendl Adolf
világhírű

zoologiai laboratoriuma elvállal szárnyasokat és szőrmés vadat kitömésre.

Jutányos árak, kitűnő munka, művészi kivitel.

BUDAPEST, II, Donáti u. 7.

A természet | állattani, vadászati és halászati
és Halászat | képes folyóirat. Egy évre 6 kor.
Megjelenik havonként kétszer.

Mutatványokat ingyen küldünk.

Ajánlkozás.

Erdőőri vagy vadőri állást keres 31 éves kiszolgált: csendőr, ki ép, egészséges testalkatu, az erdészeti szakmába vágó bármily kezeléshez és vadászathoz ért. Szíves megkeresések intézendők:

Kubinyi József,
Gömör-Panyit, poste restante.

Mező- és erdőőröknek

úgyszintén vadászati czélokra alkalmas
szuronnyal ellátott, használt 1—3

Werndl fegyverek

rendkívül olcsón kaphatók

Kohn A. M., vas- és fém- keres-
kedésében,
Budapest VI., Mezsár-utza 9.

Az „Erdészeti Ujság” Könyvpiacza.

Az Erdészeti Ujság szerkesztőségénél megrendelhetők:

1. Fónagy József:

„A vizsla idomítása”, diszkötésben 6 K.
„A fécán és fogoly vadászata”, diszkötésben 6 K.

2. Podhradszky Emil:

„Az erdő és annak fentartója hazánkban a második évezred elején” (Röpirat) füzve, bérmentetlen 1 K.

Ajánlott küldéssel minden mű 35 fil. több.
Ajánljuk tisztelt olvasóink figyelmébe.

Az Erdészeti Ujság
szerkesztősége.

Első rangu egyenruházati intézet.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók. Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói.

Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu

ERDESZETI és ERDŐ ALTISZTI EGYENRUHÁK

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a be-
tekinthető számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megren-
delők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legújabb francia és angol divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. — Vevőink
kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készségeggel beszerezünk és a vidéki megren-
delések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly cézegektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket meg-
tévesztetni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyújthatnának.
Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez
szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb
figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók.

Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium
hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Jutányos árak.

Stegmann János
KÖNYVNYOMDÁJA
Sz. Sebesen
elvállalja minden

könyvnyomdai munka

gyors és csinos

*** elkészítését ***
a legolcsóbb árak mellett.

MAGYARHON ELSŐ LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

BRAUSWETTER JÁNOS

SZEGEDEN
CS. ÉS KIR. KIZÁRÓLAGOSAN SZAB.
KRONOMETER- és MŰ-ÓRÁS
FELTALÁLÓJA A REMONTOIR
INGAÓRÁKNAK STB. STB.

ÓRÁK, ÉKSZEREK
10-ÉVI JÓTÁLLÁSSAL
KÉSZPENZÉRT, VALAMINT.
RÉSZLETFIZETÉSRE
JAVÍTÁSOK 5 ÉVI JÓTÁLLÁS MELLETT.

KÉPES ÁRJEGYZÉK 2000 ILLUSZTRÁCIÓVAL INGYÉN ÉS BÉRMENTVE.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.